

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Ing. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Y. V.**, zastoupeného JUDr. Drahomírou Janebovou Kubisovou, advokátkou se sídlem Blahoslavova 186/II, Mladá Boleslav, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2008, č. j. OAM-566/LE-BE02-BE03-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2009, č. j. 48 Az 111/2008 - 39,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Shora uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

[2] Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Praze zamítl v záhlaví označeným rozsudkem.

[3] Žalobce (dále též stěžovatel) napadl rozsudek kasační stížností. Uvedl, že v jeho případě byly splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Pobýval sice na území České republiky nelegálně a žádost o poskytnutí mezinárodní ochrany podal až po svém zadržení policií, učinil tak však v okamžiku, kdy se o existenci takové možnosti dozvěděl. Do České republiky přicestoval z důvodu obav o svůj život. V zemi původu je pronásledován mafií, která využívá velmi špatného sociálního postavení mladých, nezaměstnaných a finančně nezajištěných lidí, a nabízí jim finanční půjčky s vysokými, téměř neumořitelnými úroky. Při nezaplacení půjčky hrozí dlužníkům nebezpečí v podobě výhrůžek, které jsou často i realizovány. Pomoc ze strany státních orgánů není těmto dlužníkům poskytována. Rozhodující orgány nezhodnotily důkazy a skutečnosti objektivně a v důsledku toho došly k nesprávným závěrům. Soud se pak v odůvodnění rozsudku dostatečně nevypořádal s uvedenými důvody a věnoval jim jen minimální prostor.

[4] Ani jeden z rozhodujících orgánů též dostatečně nezkoumal skutečnou situaci žalobce, pokud jde o naplnění podmínek udělení humanitárního azylu. Přitom jím uvedené důvody jsou zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 14 zákona o azylu. I v těchto případech je nutno uvážení provést tak, aby bylo v souladu s obecně uznávanými postupy a hodnotami.

[5] Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[7] K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS (všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[8] V daném případě žalovaný stanovil skutkový stav tak, že důvodem podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany byly jeho potíže se soukromými osobami na Ukrajině kvůli jejich finančním požadavkům a snaha o legalizaci pobytu v České republice, a uzavřel tedy, že žalobce neuvedl žádné okolnosti, které by svědčily jak jeho pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, tak hrozícímu nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu v zemi původu.

[9] Skutkově obdobnými případy, v nichž azylové důvody spočívaly v „pronásledování“ ze strany soukromých osob, se Nejvyšší správní soud již zabýval, námátkou lze uvést například rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, rozsudek ze dne 2. 3. 2005, č. j. 4 Azs 271/2004 - 58, rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 92/2004 - 50, rozsudek ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 81/2006 - 85, či rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 5/2003 - 5.

[10] V této souvislosti byla předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu (lze uvést například rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 - 36, rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 7/2003 - 60, či rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 5/2003 - 51) též otázka možnosti občanů domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů země původu a schopnosti těchto orgánů jim takovou ochranu poskytnout.

[11] Otázkou intenzity potíží se soukromými osobami ve vztahu k přičitatelnosti jednání těchto soukromých osob státním orgánům se pak kasační soud již dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 5. 10. 2006, č. j. 2 Azs 66/2006 - 52, publ. pod č. 1066/2007 Sb. NSS, rozsudku ze dne 2. 3. 2005, č. j. 4 Azs 271/2004 - 58, či v rozsudku ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004 - 41.

[12] Námitku poukazující na splnění podmínek humanitárního azylu žalobce v řízení před krajským soudem neuplatnil, ač tak učinit mohl, jako taková je proto nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. Nad rámec lze k této problematice uvést, že Nejvyšší správní soud se k otázce povinnosti správního orgánu posuzovat podmínky pro udělení humanitárního azylu za situace, kdy je žádost o udělení mezinárodní ochrany (azylu) zamítána jako zjevně nedůvodná podle § 16 zákona o azylu, již dříve vyjádřil např. ve svém rozsudku 15. 10. 2003, č. j. 1 Azs 8/2003 - 90.

[13] Lze dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

[14] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností

soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. listopadu 2009

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu